

ΑΝΟΙΧΤΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΠΟΤΕ

ΠΟΛΗ

- ΗΘΗ ΝΕΚΡΩΝ, ΗΘΗ ΔΟΥΛΩΝ
- CYBERPUNKS
- Η ΚΑΤΑΣΧΥΝΗ ΤΩΝ ΚΡΙΤΙΚΩΝ
- ΟΙ "ΚΑΘΑΡΟΙ"
- HENRY ROLLINS (ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ)
- ΟΙ ΜΑΓΙΣΣΕΣ ΤΟΥ ΗΣΤΟΡΙΚ
- ΠΑΝΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ
- ΑΝΑΠΤΥΞΗ 1992 ΚΑΙ Ο... ΦΕΡΕΤΖΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΙΟΡΗΣ

17

(Η συνέντευξη που ακολουθεί, πάρθηκε από συνεργάτη του περιοδικού THRASHER του Σαν Φραντ-ίσκο, στη διάρκεια πολύ πρόσφατης περιόδου του με το νέο του γκρούπ THE ROLLINS BAND. Ο πρώην τραγουδιστής του πάνκ ρόκ συγκροτήματος BLACK FLAG, σήμερα πέρα από τη μουσική ασχολείται και με τη συγγραφή ποίησης και μικρών δοκιμίων. Η απόδοση στα Ελληνικά, καθώς και η επιλογή των αποσπασμάτων έγινε από το Β.Ρασσιά).

ΕΡΩΤ: Με τι ασχολείσαι τελευταία;

ΧΡ: Αυτή είναι η πρώτη μου μέρα πίσω στην Καλιφόρνια από του έφυγα για τη περιδεία απαγγελιών το Φλεβάρη του 88. Έκανα ένα περίπου μήνα στις απαγγελίες, ένα ακόμα μήνα με διάφορες πρόβες και τώρα κάνουμε το "τούρ" με τους THE ROLLINS BAND. Όλα γίνανε μπάμ-μπάμ-μπάμ. Άλλωστε αυτός είναι και ο τρόπος, με τον οποίο θέλω να δουλεύω.

ΕΡΩΤ: Θεωρείς το λόγο που απαγγέλεις στις "περφόρμανς" σου, ποίηση;

ΧΡ: Ποτέ δε χρησιμοποίησα τον όρο αυτό για δουλειές μου. Διότι κουβαλάει παρα πολλές ακίδες πάνω του. Για μένα... τι να σου θυμάσαι στο "Ο Καλός, ο Κακός και ο Άσχημος" όταν ο Ελι Ουάλλας βρισκότανε στη μπανιέρα και κάποιος από τους κακούς μπαίνει και του φωνάζει "θα σε σκοτώσω;" και ο Ελι τραβάει μέσα από τους αφρούς και ΜΠΑΜ. Μετά του λέει: "Αν είναι να πυροβολήσεις, πυροβόλα μη λές λόγια." Αν λοιπόν είναι να κάνεις ποίηση ή γενικά να γράψεις, άντε γράψε. Μη προσπαθείς να βάλεις τα γραφτά σου σε κατηγορίες. Μη μιλάς για αυτά. Απλώς γράψατε. Όπως το κάνει και ο Μπουκόφσκι, όπως το κάνουνε και όλοι οι αγαπημένοι μου συγγραφείς. Τα αμολάνε και βγαίνουν.

ΕΡΩΤ: Ποιούς άλλους συγγραφείς προτιμάς;

ΧΡ: Κοιτάξε, δε λέω πως ο Μπουκόφσκι είναι μια από τις προτιμήσεις μου απλώς διαβάζω αρκετά από τα γραφτά του. Μου αρέσουνε οι Νίτσε, Χένρυ, Μίλλερ, Χιούμπερτ Σέλμπερ, Φλάννερυ Ο' Κόννορ, Δον Μάρκις, Κνουτ Χάμσον, Τζών Φάντ, Τζαίημς Θάρπερ.

ΕΡΩΤ: Τι πιστεύεις για τη νέα σοδειά των ανερχόμενων συγγραφέων όπως ο Μπρέττ Χοτον-Ελλίς;

ΧΡ: Τίποτα. Όσο βέβαια γίνεται. Μ' ενδιαφέρουνε οι ΑΛΗΘΙΝΟΙ άνθρωποι. Υπάρχει ειδική πτέρυγα στην κόλαση για ανθρώπους σαν κι' αυτόν.

Όταν πεθάνει θα ξυπνήσει σ' ένα απέραντο προφυλακτικό όπου εκεί μεθα όλοι τους θα είναι άψογοι, ολόλευκοι στα ρούχα με δεκαοχτώ εμβόλια ο καθένας στα μπράτσα. Θα είναι εκεί μια εννέα εκατομμύρια μίλια μακριά ουρά ψευτοανθρώπων που θα έχουνε ασφαλές

σέξ και θα κάνουνε ασφαλές ταινίες για ασφαλές σέξ και θα γράφουνε βιβλία για ακίνδυνη χρήση ναρκωτικών και ασφαλές σέξ.

Όλοι θα έχουνε ένα προσωπικό κομπιούτερ συνημμένο στη φορεσιά τους, κι ένα προφυλακτικό θα περικλύει ολόκληρο το κορμί τους ώστε να διάγουνε ασφαλή και υγεινή ζωή. Τα εγκεφαλικά τους κύτταρα θα είναι ένα προς ένα τυλιγμένα με προφυλακτικά ώστε να κάνουνε ασφαλές και υγιείς σκέψεις. Ό,τι θα λένε θα το τυλίγουνε σε προφυλακτικό ώστε κανείς να μη... μολύνει τους πλησίον του και κανείς να μην απειλήσει την ασφάλεια και υγεία της σκέψης των άλλων. Όλοι οι πίνακες ζωγραφικής θα σκεπαστούν με προφυλακτικά ώστε η τέχνη να αποβεί απόλυτα ασφαλής και υγιής.

ΕΡΩΤ: Για να πάμε κάπου αλλού... πως έχει εξελιχθεί η μουσική σου αντίληψη;

ΧΡ: Ευτυχώς εξελίχθηκε προς τα μπροστά ή τέλος πάντων κάπου διαφοροποιήθηκε. Η συνεχής αλλαγή είναι κάτι που πάντοτε μ' ενδιέφερε πάνω από κάθε τι άλλο. Θέλω να κάνω μουσική που να είναι ταυτόχρονα και χαρούμενη ΚΑΙ επώδυνη. Μουσική που να αποτελείται παίξιμο της μια φυσική, διανοητική και ψυχική πρόκληση. Σα να υπάρχει κάτι που μπορώ να το δημιουργήσω, αλλά που παράλληλα θα με καταστρέψει. Ίσως να ακούγεται παράδοξο, όμως έτσι είναι ορισμένο το δικό μου προσωπικό "ταξίδι".

ΕΡΩΤ: Υπάρχει κάποιος αριθμός μουσικών με τους οποίους να σ' ενδιαφέρει πολύ να παίξεις σ' ένα κοινό γκρούπ;

ΧΡ: Κανένας δε μ' ενδιαφέρει. Βασικά εγώ δε σκέ-

φτομαι με αυτό τον τρόπο. Τώρα δουλεύω με αυτούς τους 3 φίλους από δω (δείχνει το γκρουπ του) και τη βρίσκω αρκετά.

ΕΡΩΤ: Ποιοί είναι αυτοί οι μουσικοί;

ΧΡ: Είναι ο Αντριου στο μπάσο, ο Σίμ Καϊν στα ντράμς και ο Κρις στη κιθάρα. Οι δύο πρώτοι παίζουν σ' ένα γκρούπ του λεγότανε "GONE" που παίζανε αρκετές φορές μαζί με τους BLACK FLAG στην περιοδεία του 86. Εκεί τους συνάντησα. Ο Κρις κι εγώ τραβάμε παλιότερα, γύρω στα 79 με 80 στην Ουάσιγκτων. Είμαστε φίλοι εδώ κι αιώνες. Οι ROLLINS BAND είναι ένα πολλά υποσχόμενο γκρούπ.

ΕΡΩΤ: Θα υπογραφες ποτέ συμβόλαιο με μια μεγάλη εταιρεία;

ΧΡ: Ποτέ των ποτών. Αν έστω, και για ένα λεπτό της ώρας σε υποχρέωσουνε κάποιον να νταραβεριστείς με κάποιους από τους ανθρώπους αυτών των εταιρειών-αν βέβαια διαθέτεις κάποια αξιοπρέπεια-θα πεταχτείς έξω από την πόρτα ουρλιάζοντας. Δε μ' ενδιαφέρει το πλατύ κοινό. Μου αρέσουνε τ' ανεξάρτητα πράγματα όπου ΕΚΕΙ σου δίνονται οι μεγαλύτερες δυνατότητες. Αν κάποιος μου πει ότι πρέπει ν' αλλάξω τη μακέττα του εξωφύλλου του δίσκου μου, αυτό θα σημάνει έκρηξη. Θ' άρχισω να ξηλώνω το γραφείο του. Κάτι τέτοιο θα μ' έκανε πύρ και μανία.

ΕΡΩΤ: Ποια πράγματα σ' εξαγριώνουνε;

ΧΡ: Χίλια δύο πράγματα, όμως εκείνο που μου τη δίνει περισσότερο είναι η κακομοιρία, η μιζέρια. Η μιζέρια είναι η ρίζα για κάθε κακό σε αυτό τον κόσμο. Πες μου ένα προσωπικό ή κοινωνικό πρόβλημα και θα σου βρω αμέσως τη συσχέτιση του με κάποια μορφή μιζέριας. Ο βιασμός για παράδειγμα: Αποτελεί έλλειψη δύναμης. Απαξ και δε μπορείς να κουμαντάρεις τον εαυτό σου τρέχα να νοσηλευτείς.

ΕΡΩΤ: Θεωρείς τους ανθρώπους εκ φύσεως κακούς;

ΧΡ: Κοίταξε, δεν πιστεύω στο "κακό", όμως πιστεύω στην κακία της Κακομοιρίας. Όλα τα σκατά γεννιούνται από αυτήν. Ένας μπάσος που κακοποιεί ένα φτωχό μεξικανάκι που πέρασε το Ρίο Γκραντέ: όλα ξεκινάνε από την μηδαμνότητα του βασανιστή και από τη συνείδηση του ότι είναι μηδαμινός και κακομοίρης. Έχει ανασφάλειες και πρέπει να επιβεβαιώσει το εγώ του πάνω στη σάρκα κάποιου άλλου. Οι άνθρωποι πολύ εύκολα "ανακουφίζουνε" την ύπαρξή τους. Στο Μπέβερλυ Χίλς όλοι έχουνε 100 γυάρδες αυλοκήπους στις βίλλες τους, όμως πιασ πιο κάτω στην 405 έξοδο του Ανατολικού Λός Άντζελες και βρίσκεις 80 άτομα να ζούνε σ' ένα τεσσάρι διαμέρισμα (...). Δε μπορείς να πείσεις εκείνο τον τύπο πουμένει στο Μπέβερλυ Χίλς να παραχωρήσει ένα κομμάτι έστω του κήπου του για να κατοικήσουνε κάποιοι συνάνθρωποι του. Και για χρόνια τώρα αρκετός κόσμος την είχε κάτι παραπάνω από καλά. Όμως οι καιροί αλλάζουν. Οι φυσικοί πόροι εξαντλούνται, η οικονομία πάει κατά διαόλου. Το Νιουζγουηκ η Αμερικαν Εξπρές, το Μουνλαϊτινγκ και η... Ντόλλυ Πάρτον επιμένουνε να μας λένε ότι η Αμερική χαίρει άκρας υγείας. Λοιπόν, δεν είναι καθόλου υγιής η Αμερική, και από τις αντιφάσεις της βλέπουμε ήδη ένα σωρό κόσμο να κάνει ένα σωρό σαδομασοχιστικά σκατά. Οι άνθρωποι ψεύδονται προς τους ίδιους τους εαυτούς καθημερινά, αυτομαστιγώνονται στους τόπους δουλειάς και αυτό τους κάνει εξαιρετικά εμπαθείς και αρρωστημένους στη ψυχή. Πρόκειται για αρρώστεια.

ΕΡΩΤ: Τι νομίζεις ότι μπορούνε να κάνουνε οι άνθρωποι για ν' αλλάξουνε όλα αυτά;

ΧΡ: Κάποιοι άλλοι θα τ' αλλάξουνε για αυτούς. Αυτοί είναι καταδικασμένοι. Η ίδια η κουλτούρα τους είναι νεκρή. Δε θα υπάρξει στον ορίζοντα καμιά καλλιτεχνική, καμιά μουσική επανάσταση. Κοίταξε γυρω σου. Κοίταξε τις ανεξάρτητες εταιρείες δίσκων. Δεν είναι

παρενυδρεία των μεγάλων εταιρειών, προσμένοντας με λαχτάρα την ARISTA ή την CAPITOL να τις ρουφήσουν.

Εγώ είμαι ζώσα αντιπρόταση. Για εμένα ο Μπρούς Σπρίνγκστην αποτελεί ένα κοινωνικό λειτουργό, έναν από τους πιο βασικούς μου βοηθούς. Επωμίζεται εννέα εκατομμύρια μοσχάρια, ώστε εγώ να είμαι λεύτερος να μείνω με τους 150 μανιακούς που έρχονται στα SHOWS μου. Δε με αφορά ο κόσμος του. Δε μ' ενδιαφέρουνε οι άνθρωποι που φτιάχνουνε νεκρή μουσική για νεκρούς ανθρώπους, που διαιωνίζουνε μια νεκρή κουλτούρα, που επιμένει να τρέφεται από τις ιδέες της τις σάρκες. Ο,τι τρως τις σάρκες του καταντάει διεφθαρμένο, κακό και ασθενικό. Αυτή η κουλτούρα νοσεί. Είναι γεμάτη τραύματα και ζει με δανεικές μέρες. Δε θέλω να φανώ απαίσιοδοξος είμαι όμως ρεαλιστής.

ΕΡΩΤ: Πιστεύεις στη μεταθανάτια ζωή;

ΧΡ: ΟΧΙ. Αν θα μπορούσα να διαλέξω θα προτιμούσα με το θάνατό μου να τελειώνανε όλα. Πιστεύω σε κάτι που ο Νίτσε έλεγε για το θάνατο. Κάθε μέρα πρέπει να απρώχνουμε τους εαυτούς μας προς το θάνατο. Μόνο έτσι ζούμε ολοκληρωτικά, προσεγγίζοντας δηλαδή ευσυνείδητα καθημερινά το τέλος μας και κάνοντας τη ζωή μας μια βαθύτατα πλούσια εμπειρία. Σήμερα που είμαι μεγαλύτερος νιώθω περισσότερο υπομονετικός και γεμάτος κατανόηση. Ακόμα είμαι πολύ περισσότερο δυνατός από όσο παλιά.

Με αυτή την πλατύτερη κατανόηση για τον κόσμο έχω ξεκινήσει ένα LABEL που ονομάζεται HIGH ON WAR. Όλα τα κέρδη από αυτό θα διατεθούνε υπέρ των Κακοποιημένων παιδιών και γυναικών.

ΕΡΩΤ: Τι σ' έκανε να ασχοληθείς με αυτό το πρόβλημα;

ΧΡ: Το γεγονός ότι οι κακοποιημένες γυναίκες και τ'α παιδιά, αποτελούνε ανθρώπους που σ' αλήθεια δεν έχουνε κανένα απολύτως να τους βοηθήσει, ιδίως τα παιδιά.

ΕΡΩΤ: Μιλάς ακόμα στους υπόλοιπους των BLACK FLAG;

ΧΡ: ΟΧΙ. Μίλησα στο τηλέφωνο με τον Γκρέγκ Γκίνν γύρω στα έξι λεπτά της ώρας στις αρχές του χρόνου για κάποιο χαρτί επιστροφής φόρων που με αφορούσε. Δε ξέρω τίποτα για το τι κάνουνε τώρα. Αν βγάλουνε κανένα δίσκο ή δώσουνε καμιά συναυλία δε θα τους ενδοσώσω, όμως εντελώς προσωπικά δε με πολυενδιαφέρουνε πιά. Είμαι πολυάσχολος αρκετά με το δικό μου "ταξίδι".

